USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **Ing. E. S.,** proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,** se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 10. 2006, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 10. 2010, č. j. 18 Cad 142/2006 - 61,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou ze dne 7. listopadu 2006 domáhal přezkumu rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 16. 10. 2006, č. j. X, kterým žalovaná zamítla žádost žalobce o úpravu starobního důchodu pro nesplnění podmínek článku LXVII bodu 1 zákona č. 264/2006 Sb., protože žalobce nebyl před 1. 1. 1993 zaměstnán alespoň 15 let v hornictví se stálým pracovištěm v podzemí v hlubinných dolech, jež bylo podle předpisů účinných před tímto dnem zařazeno mezi zaměstnání I. pracovní kategorie zakládající nárok na starobní důchod při dosažení věku alespoň 55 let. Výkon takového zaměstnání byl v žalobcově případě prokázán pouze v rozsahu 3 roků a 270 dnů.

Krajský soud v Ostravě ve věci rozhodl rozsudkem ze dne 7. 10. 2010, č. j. 18 Cad 142/2006 - 61, kterým žalobu jako nedůvodnou zamítl. V odůvodnění uvedl, že žalobce byl zařazen do kategorie I.AA - pracoviště pod zemí v hlubinných dolech - podle přílohy 2 nařízení vlády č. 117/1988 Sb., o zařazování zaměstnání do I. a II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení, pouze tehdy, když vykonával činnost revírníka od 1. 1. 1969 do 1. 10. 1969. Dále žalobce pracoval jako mechanik úseku a od 1. 5. 1972 jako technolog technických prací či elektrostrojní projektant; což bylo žalovanou započteno také jako práce v kategorii I.AA v rozsahu 1365 (celkem tedy žalobce pracoval na pozici v kategorii I.AA 3 roky a 270 dnů). Ostatní zaměstnání žalobce jsou v rozsahu 8935 dnů správně zařazeny do kategorie I.A, resp. I., neboť v případě funkce „mechanik

podle služeb“ se nejednalo o stálé pracoviště v podzemí. Žalobcova činnost v tomto období byla jako práce vykonávána na povrchu jeho zaměstnavatel i vykazována. Nebylo tudíž prokázáno, že žalobce odpracoval 15 let zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm v podzemí v hlubinných dolech. Poukaz žalobce na to, že mu byl přiznán starobní hornický důchod při dovršení věku alespoň 55 let, v tomto směru nic nedokazuje. Žalobci navíc nevznikl nárok na starobní důchod podle ustanovení § 21 odst. 1 písm. a) zákona č. 100/1988 Sb., ve znění pozdějších předpisů, ale podle ustanovení § 21 odst. 1 písm. c) téhož zákona, podle něhož nárok na tento důchod vzniká té osobě, která byla zaměstnána nejméně 20 roků v zaměstnání v kategorii I, nikoliv v kategorii I.AA, jež je podmínkou pro navýšení důchodu podle článku LXVII bodu 1 zákona č. 264/2006 Sb. Žalobcova námitka ohledně naplnění nejvyšší přípustné expozice je irelevantní.

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti tomuto rozsudku Krajského soudu v Ostravě podal kasační stížnost ze dne 10. 12. 2010, ve které uvedl, že se s argumentací krajského soudu nemůže ztotožnit. Důvody kasační stížnosti vyplývají z ustanovení § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), které blíže rozvede advokát, o jehož ustanovení stěžovatel výslovně požádal. Stěžovatel navrhoval, aby mu byl ustanoven advokát Mgr. Pavel Szkandera.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 7. 2. 2011, č. j. 18 Cad 142/2006 - 76, zamítl návrh stěžovatele na ustanovení zástupce, neboť stěžovatelovy příjmy (starobní důchod ve výši 11 515 Kč měsíčně) a jeho majetek neodůvodňují ustanovení zástupce.

Krajský soud v Ostravě stěžovatele dále usnesením ze dne 4. 5. 2011, č. j. 18 Cad 142/2006 - 78, vyzval, aby ve lhůtě 15-ti dnů zvolil pro řízení o kasační stížnosti zástupce z řad advokátů a aby tuto skutečnost sdělil soudu.

Na výzvu soudu stěžovatel nereagoval.

Stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (ustanovení § 102 s. ř. s.), tuto kasační stížnost podal včas. Stěžovatel nicméně nesplnil jinou z podmínek řízení o kasační stížnosti stanovenou v ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení „*stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.*“

Nedostatek podmínky řízení v podobě absence povinného právního zastoupení, resp. požadovaného vzdělání, je nedostatkem odstranitelným. Podle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s. platí, že v případě, že kasační stížnost nemá všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny. O odstranění vad tímto způsobem se postará podle ustanovení § 108 odst. 1 s. ř. s. předseda senátu krajského soudu, proti jehož rozhodnutí kasační stížnost směřuje.

Krajský soud v Ostravě proto správně vyzval stěžovatele usnesením ze dne 4. 5. 2011, č. j. 18 Cad 142/2006 - 78, aby ve lhůtě 15-ti dnů ode dne doručení této výzvy doplnil podání - kasační stížnost ze dne 10. 12. 2010 - předložil plnou moc udělenou advokátovi,

který jej bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 10. 2010, č. j. 18 Cad 142/2006 - 61, ve smyslu požadavku ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatel byl řádně poučen, že nebude-li tato podmínka splněna a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, bude jeho podání odmítnuto.

Stěžovatel, jemuž byla výzva doručena dne 10. 5. 2011, na tuto výzvu soudu nijak nereagoval a plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nepředložil.

Nedostatek povinného zastoupení advokátem brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a proto Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.) kasační stížnost odmítnout.

Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. (za použití ustanovení § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. srpna 2011

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně

senátu